

2,100,000 Kr. mindre. Saa vil jeg dog spørge, om det skulde være en urmelig Indtægt at regne med, hvis vi overhovedet, som sagt, skal regne med de forhaanden-værende Omstændigheder, at Forbrugsafgifterne giver det samme Beløb i indeværende Finansaar som i det tidligere. Hvis dette er rigtigt, vil man kunne vente Stigning paa dette Punkt. Jeg vil anføre, at allerede April Maaned udviser en Stigning paa $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. i indeværende Finansaar; altsaa kan man paa en vis Maade regne med, at Stigningen fortsættes. Men selv om jeg ikke gør dette, faar jeg dog 2 Mill. Kr. større Indtægt end det ærede Medlem. Jeg skal med Hensyn til disse 58,8 Mill. Kr., som Forbrugsafgifterne gav i 1915—16, bemærke, at det var ikke mindre end 5 Mill. Kr. mere, end de indbragte i 1914—15. Her maa jeg naturligvis regne fra, at der var 2 Maaneder, nemlig August og September, i hvilke Forbrugsafgifterne og særlig Toldindtægten sank meget betydeligt; men dette udlignedes ret hurtigt. Man maa altsaa kunne regne med, at Indtægten i 1915—16 i Virkeligheden var 3 Mill. Kr. højere end i det foregaaende Finansaar, og følgelig har det ærede Medlem ikke Ret i at sige, at man ikke i og for sig kan regne med den større Indtægt.

Man kan efter min Mening ogsaa regne med en større Indtægt af f. Eks. den almindelige Indkomst- og Formueskat. Den er paa Finansloven anslaaet til 26,9 Mill. Kr., men der er ikke Tvivl om, at Skatten vil give et større Beløb. Det viser sig allerede, at man i Københavns Kommune har anslaaet, at man ikke behøver at forhøje Indkomstskatteprocenten, fordi Indkomsten nu har kunnet sættes saa langt, langt højere. Og efter alt, hvad man hører fra hele Landet — det kommer jo til Finansministeriet fra forskellige Sider, fra Skatteraadene og fra Landsoverskatteraadet —, er det sikkert, at Indkomstskatteansættelsen bliver højere, end man i og for sig kunde have ventet. Heraf kan vi altsaa ogsaa efter al menneskelig Sandsynlighed vente større Indtægt end anslaaet. Jeg vil blot endnu om Indkomstskatten tilføje, at jeg ved meget vel, at Stigningen ikke falder paa hele Finansaaret; kun for Københavns Vedkommende vil den forhøjede Indkomstskat gælde for 3 Kvartaler af Finansaaret, medens den for Landets Vedkommende kun gælder for $\frac{1}{2}$ Aar. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa Ejendomsskylden; thi selv om den forhøjes stærkt — og jeg vil regne med

over en Bank for hele Landet, at den vil blive forhøjet med 20 pCt. —, vil den Vinding; der naas derigennem, ikke have noget at betyde. Naar Vurderingen er endt i Oktober, vil det vise sig, at Vindingen gaar op i Spindingen; der er anvendt saa meget ved Vurderingen, at der ikke bliver noget at regne med som Vinding; men selvfølgelig vil Stigningen paa mange Maader faa Betydning for Statskassen, idet Ejendomsskylden lægges til Grund for adskillige Opgørelser, som senere tjener til Grundlag for Skatteligning.

Det ærede Medlem nævnede den overordentlige Indkomstskat og kaldte den atter flere Gange til min store Glæde for en Merindtægtsskat. Jeg vil slaa fast, at det er det, den er; den er ikke, hvad det ærede Medlem har ønsket, at den skulde være, en Krigsfortjenesteskate, men den er en Merindtægtsskat uden Omsvøb. Jeg haaber, at den vil blive vedtaget i den Form fra Rigsdagens Side. I øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa denne Skat, da Lovforslaget endnu ligger i Landstinget; jeg skal kun udtale, at jeg med Glæde hørte det ærede Medlem sige, at man maatte lægge Vægt paa, at der indkom saa betydeligt et Beløb, som man kunde faa, gennem Merindtægtsskatten, fordi Staten trængte til alt det, der kunde indkomme ad denne Vej. Det er ganske min Mening.

Jeg maa altsaa modsige det ærede Medlem, naar han vilde gøre op saaledes, at den Opgørelse, der foreligger fra Finansministeriet, ikke var den rette, men at de Tal, det ærede Medlem nævnede, skulde være bedre. De Tal, der er kommet fra Finansministeriet, er naturligvis omtrentlige, det kan ikke være andet; men det ærede Medlems Tal staar ikke for Kritik. Det har jeg allerede vist for Indkomstens Vedkommende, og jeg vil nu gøre nogle Bemærkninger — jeg skal naturligvis ikke komme ind paa Enkeltheder — til, hvad det ærede Medlem udtalte angaaende andre Spørgsmaal, hvorved han faar Finansministeriets Opgørelse til at være forkert. Det ærede Medlem nævnede Kassebeholdningen, talte f. Eks. om, at den ikke var saa rørlig, som man gik ud fra i den Opgørelse, som Finansministeriet har opstillet, og anførte som Beløb, der var bundne, først og fremmest Værdipapirer, som er indkøbte af Statskassen. Jeg ser i Fortrykket af Tidenden, at det ærede Medlem gør en Undtagelse med Hensyn til de amortisable Værdipapirer — jeg hørte ikke, at det ærede Medlem